

ULIGHED 23. april 2020

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Jon Nielsen
Chefanalytiker

Borgerløn er en dyr, dårlig løsning, som ville gøre ydelsesniveauet markant lavere end i dag

Pikettys forslag om borgerløn er et dårligt alternativ til den danske flexicuritymodel. For selv om modellen er blevet udhulet de seneste år, sikrer den de ledige en højere ydelse og højere løn til lavtlønnede

Kontakt

Chefanalytiker

Jon Nielsen

📞 40 54 18 80

✉️ jn@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Erik Christensen leverer i Information [den 21. april](#) et modsvar til Arbejderbevægelsens Erhvervsråds kronik den [15. april](#) om, hvorvidt Thomas Pikettys ideer om borgerløn er relevante i Danmark.

Christensen skriver blandt andet, at »det danske flexicuritysystem er i de senere år blevet tyndslidt på grund af reducerede ydelser«, og at det er »besynderligt«, at rådet »ikke kan acceptere et borgerlønsэлемент i den danske flexicuritymodel«.

Jeg vil gerne understrege, at vi ser det som et ubetinget tilbageskridt, at flexicuritymodellen er blevet udhulet i de senere år. Dagpengesatsen er blevet for lav, fattigdommen i Danmark er blevet for høj, og beskæftigelsespolitikken er blevet for passiv. Men grundlæggende er den danske flexicuritymodel rigtig god.

Balancen i den danske arbejdsmarkedsmodel er blevet gradvist rykket i en retning, hvor det er mere utrygt at være dansk lønmodtager. Det skal vi løse ved at genoprette balancen i modellen – ikke ved at skrotte den.

Hvis man bor i et godt hus med et stærkt fundament, men der er huller i taget, så er løsningen ikke at brænde huset ned til grunden og bygge et nyt. Så er løsningen at få lappet hullerne i taget hurtigst muligt.

Tilhængere af borgerløn har en forestilling om, at den er højere end de nuværende ydelser – men i virkeligheden vil den være markant lavere, hvis den skal kunne finansieres.

Hvis alle på arbejdsmarkedet skal have den gennemsnitlige dagpengesats, vil det koste over 500 milliarder kroner. Det er mere end kommunernes og regionernes samlede driftsudgifter og vil derfor kræve enorme offentlige nedskæringer.

Hvis man vil sikre en god offentlig understøttelse til dem, der ikke kan få et job, er løsningen at sætte ydelserne til de ledige op, ikke at give lave ydelser til alle.

Samtidig vil en borgerløn gøre lønfordelingen mere ulige, fordi den fungerer som statsstøtte til virksomheder, der opretter lavtlønsjob. Flexicuritymodellen sikrer derimod, at lønnen for de lavest lønnede er forholdsvist høj.

Derfor skal vi passe på den danske model ved at stoppe de løbende dagpengeforringelser – og gerne sætte dagpengene op – men ikke ved at indføre en helt ny model, hvor alle får lave ydelser.

Debatindlæg bragt i [Information](#) den 23. april 2020